

דינים והשכבות לחג השבועות - שיעור 390

I. הדינים

a) עמידה לקריאת עשרה הדרבות בחג השבועות

- עיין בשו"ת ייחוה דעת (א - כ"ט) שהביא דעת הרמב"ם בתשובה (מ"ז) דראוי לגעוער בהם לפי שמעה זה מדרכי המינים הוא שאומרים שיש יתרון לעשרה הדרבות על שאר פרשיות התורה ועיין בברכות (י"ג) שבקשו חז"ל לקבוע לומר פרשת עשרה הדרבות בכתבי הכנסת בכל יום ויום ולמה לא קבעו מפני תרעומת המינים עיין בא"מ (ד - כ"ג) שכחוב דכוין שנגגו לעמוד גם בשירת הים רואין שאיכא עוד דברים שעומדים ועוד דאף שאפשר לחוש לתרעומת המינים בסברא בעלמא אין להקפיד בשביל זה כל זמן שלא אירע שהמינים יטעו את הע"ה לומר כן כמו שהיה בברכות (י"ג)
- ב) לעניין הדלקת הנרות לנשים בליל שבועות אם צרייך דוקא בלילה משום חמיות עיין בספר פסקי תשובה (ט"ז - ז) דאפילו לנשים אלו שמדליקות בכל יו"ט מבعد يوم מ"מ בליל שבועות ידליקו אחר עצה הכוכבים כי כיוון שנגגו הנשים לברך שהחינו בשעת הדלקת נרות הרי הן מקבלות קדושת עיצומו של יום וכקדושו הוא (לו"ז ח"ז פ"ה ל"ג ט"ז נ"ס)
- הדלקת נרות בשאר יום טוב תלוי בחלוקת הראשונים שיטת בעל המאור והמאירי (פ"ט כ"ג). דס"ל שידליקו בלילה ושיטת הרמב"ם (ל - ה) שידליקו מבער"י ואולי משום גם ביו"ט שני מותר להדלק נרות סמוך להשיכה משום שיש בו הנאה וטעם המאור שלא יטעו להדלק ביו"ט שני מבער"י או כדי לציין שעיקר הדלקת הנר הוא משום סעודת המשיך לימודו אחר עלות השחר אפילו לא אמר ברכת התורה עיין בשו"ת מהרש"ג (ה - ס"ג) שיש להתיר כמו שאר ברכות השחר אחר עשייתן כמו מלביש ערומים אחר לבישת בגדים או שעשה לי כל צרכי אחר לבישת מנעלים
- ד) עשיית מלאכה בין השמשות שבין יו"ט ראשון לשני ובין יום טוב שני לחול ליהנות ממנה מיד בבין השמשות

עיין בחידושי רעק"א (מדריש ס"ע: ד"ס מה) שכחוב דכוין שכבין השמשות כל רגע ספק הוא שמא עכשו המעביר מיום ללילה א"כ אם יעשה מלאכה בבין השמשות אף שהנאתו כשבידין בכיה"ש מ"מ שמא בשעת עשיית המלאכה ביום הוא ובשעת הנאה כברليلת ונמצא מכין מיר"ט להכניו וסימן שיש להתיר במלאת דרבנן מטעם ס"ס אבל במלאת דאוריתא צרייך להחמיר דהוא דבר שיש לה מתירין ומ"מ כתוב "וחידוש כזה לא הו שבקין הפסיקים מההודי ענו וצ"ע לדינא" ולכן החמירו טליתם המחוורים וספרים ומטפחות ברה"ר והדלקת נר מנר ולא לעשן בזמן זה של ביה"ש (הגדה של בית הלוי בדייני יום טוב בשם הגרא"ח והגר"ז מבירסק ועוד) ועיין בנטעי גבריאל (ז"ה י"ד - רע"ז) וכן סבר הגרא"ש אלישיב להחמיר במלאת דאוריתא (יום טוב שני כהכלתו ז"ה זכ"ג) כן משמע מהשאגת אריה (י"ג) שהביא מביצה (י"ט) דבריה"ש דיו"ט אסור להטבליל כלים דשما יממא הוא ומוכח דשיתחו הוא דחישינן שמא בשעת הטבילה עדין יום וכשמשתמש בכליה הוι כברليلת וכ"כ השור"ת שו"מ (ז - י) דעת הגרא"ז אויערבך (שהובא ביום טוב שני כהכלתו ז"ה זכ"ג) עיין בשיעור 236

ה) דעת המתירים בלקיחת תרופות ביום טוב ראשון

- עיין במג"א (מקל"ז - סק"ז) שמכbia מ/topicsפה דמותר לשחות דבר שהוא משום רפואי בחול המועד משמע דביו"ט אסור לשחות וקשה הלשון "משמע" דזה הלכה מפורשת דאסור עיין בשו"ע (ט"ז - ז) דמותר רק ביום טוב שני וכן פסק המ"ב (מקל"ז - סק"ה) דאסור לשחות דבר שהוא משום רפואי אותו שחיקת סמננים (מג"ז ופמ"ג) ביום טוב ראשון. ולכן אפשר לומר דהשו"ע (ט"ז - ז) מיררי בעשיית התרופות ע"י מלאכת דרבנן כמו כתול לעיניים אבל על אכילת או שתיתת תרופה ביו"ט אשר אינה קרוכה בשום מלאכה דאוריתא או דרבנן

ואיסורה משום שהיקת סמנים לא פירש מה דין ולכן המג"א כתב דמשמע מהשו"ע (תקל"ג) אסור. ועיין בשור"ת אבני נזר (בז"ד - וצ"א) שהסכים להשפט את דתתוספהា מיררי ברפואות שמייק לאדם ורק אחר כמה ימים מתגללה תועלתן אבל סתם תרופה מותר לקחתן ביו"ט והאבני נזר אסור משום גזירה يوم טוב או שבת ועיין בירושלמי (פרק י"ז זצ"ת סל"כ ז' כסוף וצקצן סעודה) דMOVACH להקל שאמרו שם מהו לגבל הקילור (eye medicine) ביום טוב ומבראך דרך משום הגיבול אסור אבל לא אסור לו השימוש בקילור שהוא לרפואה מעשה - צריך שאלת חכם המומחה בעניינים אלו אם מותר לקחת תרופות ביום טוב ראשון ושמעתי מרבי דוד פינשטיין דאין הילוק בין יום טוב ראשון לשבת

ו) בעניין להתקלה במים קרים כל גופו בשבת וביו"ט - עיין באג"מ (ד - ט"ה) דבלא צער יש להחמיר אף שלא מצינו בספרינו רשותו מנהג להחמיר אבל כשמatzער מוחם היום רשאי להקל ועיין בשיעור 63 ועיין בשור"ת באර משה (ו - ט"ג) שמתיר דוקא אם יסיר הבורת וייצין הברז של מים חמימים מע"ש ויכסה ראשו בכיסוי ניילאן על שعرو כן התיר הקצת השלחן (קל"ג - הערה ח)

II. **חייב אדם לשותה בזה החג ביותר עיין בפסחים (ס"ח):** דמר בריא דרבينا עומד בתענית כל השנה חוץ מפורים ושבועות וערב יום כיפור ורב יוסף אמר دائ' לאו ההוא יומא הרי אנשים הרבה בשוק שמן יוסף ומה בגין ועבד עגלא תילתה שהוא שמחה ביותר

III. ההשכפות

א) **שבועות הוא זמן מחילת עוננות גם בזמן הזה עיין במדרש רבה (בב"ג ד - ד)** דאמר להן הקב"ה מכיוון שקיבלתם עליהם מעלה אני عليיכם כאילו לא חטאתם מימייכם וכ"כ הרוקח (ל"ג) שאף בזה"ז בכל חג עצרת שמקבליין עליהם עול התורה נמחלין כל עוננותיהם ובשם שיחות חיים מרוב נ"ח איינפלד הביא מהשל"ה דשבועות הוא יום הדין על ביטול תורה וזה טעם המנהג לעסוק בתורה בליל החג כדי להזכיר עצמו לזכות למחילת עוננות ובפרט העוננות של ביטול תורה (עיין בספר מבקשי תורה פמ"ג)

ב) **להכיר שיש ה' יתברך ולהכיר חסדו הגדולה ולאהבתו -** אמרו חז"ל ראה שפהה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי במעשה המרכבה שהיא רכב יורד מן השמיים ובתוכו פה של פר ויורד להצליל קהל ישראל מיד המצרים ואמרה השפהה זה קלי ומה שראתה בודאי לא היה ה' מ"מ היא מבינה באמונה שלימה שיש אלוקות וזה עיקר תכלית הבריאה

ג) **כל אחד יכול ליגיע למדרגה גדולה עיין בדרש משה (ז"ק"י)** דיש לפרשת במדבר שיכוות גדול לשבעות שהיא להוציא מלאה שמרתשלין למדוד בחשבם שלא יגינו למדרגה גדולה בתורה וכן נאמר עניין המניין בלשון שאו שבזה מתנסאים כל אחד ממדרגתו בראשותו שהוא שווה לימנותו אותו בהמספר ממש של האגודל שננים רק לאחד א"כ גם הוא יכול לבוא למדרגה הגדולה וכל אחד לפי כחו ולפי כשרונו לעבד את ה' בשמה ובאהבה גדולה

ד) **ובו תדברו עיין בדרש משה (ז - ז"ג)** דאחר שירד משה שאל השטן מהקב"ה היכן התורה ונראה שהשטן טען שכיוון שקשה לבני אדם לקיים ה' מצות אין ניתן התורה להם אמר ליה הקב"ה איך אנשים שיכולים לקביל התורה לך אצלך בן עמרם ושם תראה הנהגה ע"פ התורה וממנו ילמדו כל ישראל ולא רצה משה בעונונתו להתפאר שהוא יכול לזכות בתורה ובמצות אמר לו הקב"ה כי רק זה שאינו סבור שהוא ראוי יכול לזכות לתורה ומצות ובשביל זה היה זוכה לגדלות ונקרא ע"ז משה עברי ואף דהאמת שצראך ענוה להשגת התורה ולהיות מרביץ תורה בישראל מ"מ צריך גם לגלות זה ולכן אמר ה' למשה בداعך אתה ואבאך

ה) **היווצה מדברינו** דיש ד' עיקרים לדעתו (א) אהבת ה' ותורתו (ב) השתදות לגדלות לפיה כחינו (ג) לדבוק לתלמוד חכם שהוא עבד ה' (ד) ודليل שבועות יהיהليل של הכנות וקבלות ללימוד התורה ולמידות טובות ובזכות זה נזכה למחילת עוננותינו ولביבת המשיח כב"א

חג שמח